

האומר פרק שלישי קדושין

גד א מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה יג
סג עין מה עושין
כ"ט ספ"ט ע"פ כ"א :

גד ב מיי פ"ט הלכה יג
עושין ע"פ ספ"ט כג :

גד ג מיי פ"ט הלכה יג
עושין ע"פ ספ"ט כד :

גד ד מיי פ"ט הלכה יד
עושין ע"פ ספ"ט כה :

גד ה מיי פ"ט הלכה יג
עושין ע"פ ספ"ט כז :

גד ו מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה כב
סג ע"פ :

גד ז מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה כג
סג ע"פ :

גד ח מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה כד
סג ע"פ :

גד ט מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה כה
סג ע"פ :

גד י מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה כו
סג ע"פ :

גד יא מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה כז
סג ע"פ :

גד יב מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה כח
סג ע"פ :

גד יג מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה כט
סג ע"פ :

גד יד מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה ל
סג ע"פ :

גד יה מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לו
סג ע"פ :

גד יז מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לז
סג ע"פ :

גד יח מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לט
סג ע"פ :

גד יט מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לך
סג ע"פ :

גד כ מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לם
סג ע"פ :

גד כא מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לש
סג ע"פ :

גד כב מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לו
סג ע"פ :

גד כג מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לז
סג ע"פ :

גד כד מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לח
סג ע"פ :

גד כה מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לט
סג ע"פ :

גד כו מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לו
סג ע"פ :

גד כז מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לז
סג ע"פ :

גד כח מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לח
סג ע"פ :

גד כט מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לט
סג ע"פ :

גד ל מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לו
סג ע"פ :

גד לא מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לז
סג ע"פ :

גד לב מיי פ"ט מהלכות
אישות הלכה לח
סג ע"פ :

אלא ע"מ ששחוק אבא - פירש בקונטרס ששחוק בשעת שמיעה
ואין לפרש ששחוק לעולם דל"כ היינו שלא ימחה דבסמוך
ורכי אמר בהם ר"ה הכא מקודשת והרי שמוא ימחה א"כ ויבטל
הקדושין אלא ע"מ ששחוק בשעת שמיעה קאמר ר"ה דמאני ר"ה

האב כנוור ששחוק בשעת שמיעה
מקודשת לא ר"ה הכא אלא מיתה
איה מקודשת מת האב מקודשת
השמיעה דל"כ

לומר אחר השמיעה ושחוק ולא מיתה
דל"כ זה חידוש ור"ה מחזיר דמות
קודם השמיעה הי"ך היא מקודשת
לדל"כ א"י הוה שמע הוה מוקף ו"ל
ד"ש לנו לזון דעמו שלא ימחה ור"ה

א"כ כן מ"ה פירך והא לא אמר ל"ן
אמאי לא אמרי' דעמו היה לומר ל"ן
א"כ הוה שמע דל"כ ריבין למימר ג"כ
שחוקה כפ"י והאמר ר"מ ד"ש לחלק
בין היכא דמחוסר אמירה להיכא
דלא מחוסר אלא שחוקה :

והא שחוק - וליכא למימר מלמדן האב
היינו קודם שמיעה שחוקה מלמדן משמע
לאחר שמיעה לכ"י פירך והא שחוק ומאי
אמאי ל"ה תו אחרי כן : ת"י

ולא מוקמין כדרי תנאי - דלא כר"י
בפסק המסקיד גבי תנאי : ת"י
כיון דל"כ חז' בהדיה אריתו
מירתת - והט"ז דע"כ א"כ

חז ומייסד דמשקך מיהו אריתו שחוקה
מתירא לכנסה ועתה גט :
לקמלא לא הימניה - ור"ה והא
כתיב בלוכה פרשה

דלמר כתיבתי לא"ש הזה וסקלוה
אלוה לקטלה גמי הימניה רחמנא
ו"ל דסקלוה מיידי היכא דל"כ
עדים מיהו לאיכורא הימניה רחמנא
כדכתיב את כתיבתי לא"ש :

ולא לעוסין : תימה היכי מיידי דרב
הטל לעמיה ה"א מסתמך רב
א"כ לא פ"י אמתיהן דלקמן דלכ"י
לא היינו ומכוח ועלשין ל"ן להאמינו
פ"י משנ"ה : ת"י

בני ז' ב"ג שנה ויום אחד - פ"י
בקונט' דמיידי שבה"ב ב'
שערות ואפ"ה ל"כין א"י ל"כ
שערות שברי שנים בלא שערות ל"ן
מועילין עד ל"ו שנה דהיינו רוב
שערות וסומים בלא שנים דהיינו
לפני י"ג שומא ניהו והט"ז קאמר
הכא גמרא דלמסח ועונשים א"י

נאמן פ"י - דלמסח היכא דלא התרו
בו ולמסחן היכא דהתרו בו וקשה
דל"כ כל הגשים הבאות לפני
לחזן הי"ך יתלו א"כ ש"ש לה"כ
סומים כיון שא"ן א"י יודעים שערות
לא מהי דמא הי"כ קטן וא"ש כתיב
בפרשה דמשמע ולא קטן וכל
האגשים הבאים על העריות הי"ך
הן גרמים והט"ז ש"ש לה"כ שערות
מ"מ ל"ן א"י יודעים שערות וא"ש
הם קטנים וא"ר"י ד"י א"כ

רבינו
תוס' ר"י הוקן
כ"י אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

ע"מ ששחוק - כ"ש משמע ר"ה הכא ששחוק בשעת שמיעה
ר"ה שמיחה : וסא שחוק ל"ה : וחלו קדושין : **אלא ע"מ שלא ימחה**
אלא - הך סיפא דקדושת' מלמדן' לא מוקדשת כרישא כ"כ ע"מ ששחוק אלא
ב"ע ע"מ שלא ימחה - וכל כ"כ דמח' עקב ל"ה שרי לא קבע זמן למחאה,
דרישא ל"כ לא חוקדח בהכי דל"כ מתי

ר"ה הכא ויהא י"ז בידו למחאה לעולם
דל"כ כ"ל קדושין לעולם ועל כרחק
הכי קמי' על מנה ששחוק אבא'
שחוק הרי זו מקודשת, לא שחוק אלא
מיתה לאלמר אינה מקודשת וא"כ אמר
ע"מ שלא ימחה אבא' - מת האב עד
שלא מיתה הרי זו מקודשת אבל כל
ימי חייו אינם קדושין, מת הבן -

מלמדן וכו' : **ולא מוקמין כדרי**
פ"י - דלוקמי' דבזמור על מנה
שירלה אבא' דקדמי' וזו שנה זו לא
שנה זו ובזממנות לזון קדמי' פ"י
הא דרישא סבר לזון שחוקה הוא
וכיון ששחוק חלו קדושין מיד ונכלל
דרישא סבר לזון לא ימחה הוא
ואינם קדושין עד שמוח : **ופ"י** -

ע"מ שירלה ע"מ שלא ימחה - ובקצת
זמן למחאה הלכך **ר"ה** א"כ שבערו
שליש ולא מיתה הרי זו מקודשת
על ר"ה - בשמיעה חזק שלישי אינה
מקודשת, **פ"י** א"כ בחזק שלישי
מקודשת דלמר' תו מוח מתי, **פ"י**
בזון בחזק שלישי מלמדן את האב
ס' : **במתני'** שניהם מוקמין גט
להידיה לאחרים : **ג"כ** אמר רב -

הא דמן ז"א אחד ואמר לתי קדושה
נאמני' גט קאמר, דנאמן וסומין
עליה שכוף קדושה וגיטו גט : **ש"ס**
א"כ מוקמ' - בדבר שאינו נכסה ממנו
להידיה **א"כ** חז' חז' : **א"כ** נאמן
לכנס' - דלא כתיב למימר לפני האב
שקבל הקדושין הוא וה"ל קדושה
ללמא מכחש ל"כ נאמן ידענא דלא
א"י ידענא ל"י קדושין : **כיון דאיכא**

אמר כדרי - שחוקה א"י קדושה
מירתת מעיקרא שמוא יכ"י האב
שחוקה קדושה ולא הוא וה"ל קדושה
אמר ובעגדו שחוקה ידענא לכנסה
ועתה גט : קדושה **א"כ** כתי' - קטנה
והוא לא ידענא : **נאמן לכנס'**

דמירתת, **ל"כ** דה"ל לא יחפה עליו,
אלא **פ"י** שקבלה קדושין ואינה
ידענא ממנו וב"א אחד כ"י לא מירתת
ידענא הוא שבהא מחפה עליו ותתרה
בו ותקטש את כל הבא לומר עוד
ל"י הוא : **מ"ה** **לפסול על ידו** - של
האב כלומר על פ"י אמר קדושה

א"כ כתי' ועדי קדושין ל"ן ב"ל לפענע
ווימחה, מהו להחזיק על פ"י כיון
נערה המאורסה ולסוקלה : כ"י
סומים דמחנה ל"כ - א"כ כתי' כתי'
לא"ש הוה (דברים כ"ג) : **לאיכורא** -
לאיכורה על כל העולם : **באומרת**
מקדושי' - ווימחה אחר כן שא"ן
סוקלין אותה על פ"י והט"ז ש"ש החזקה
עלמה קודם האומת בחזקת ארוסה
ולתרתים

ועומא מפרש ואזיל : **מ"ה** **א"כ** -
לפני האב א"י קדושה א"כ ר"ה
סוקלין ע"מ האב : **מ"ה** **א"כ** **א"כ** **א"כ**
קדושה א"כ ר"ה הכא מקודשת
היא וא"ן א"י יודעים ששחוק א"כ ר"ה
היא ל"ן זו קדושה למי' כ"כ ע"מ ששחוק
מחוסר אמירה ור"ה מחזיר דמות
קודם השמיעה הי"ך היא מקודשת
לדל"כ א"י הוה שמע הוה מוקף ו"ל
ד"ש לנו לזון דעמו שלא ימחה ור"ה

א"כ כן מ"ה פירך והא לא אמר ל"ן
אמאי לא אמרי' דעמו היה לומר ל"ן
א"כ הוה שמע דל"כ ריבין למימר ג"כ
שחוקה כפ"י והאמר ר"מ ד"ש לחלק
בין היכא דמחוסר אמירה להיכא
דלא מחוסר אלא שחוקה :

והא שחוק - וליכא למימר מלמדן האב
היינו קודם שמיעה שחוקה מלמדן משמע
לאחר שמיעה לכ"י פירך והא שחוק ומאי
אמאי ל"ה תו אחרי כן : ת"י

ולא מוקמין כדרי תנאי - דלא כר"י
בפסק המסקיד גבי תנאי : ת"י
כיון דל"כ חז' בהדיה אריתו
מירתת - והט"ז דע"כ א"כ

חז ומייסד דמשקך מיהו אריתו שחוקה
מתירא לכנסה ועתה גט :
לקמלא לא הימניה - ור"ה והא
כתיב בלוכה פרשה

דלמר כתיבתי לא"ש הזה וסקלוה
אלוה לקטלה גמי הימניה רחמנא
ו"ל דסקלוה מיידי היכא דל"כ
עדים מיהו לאיכורא הימניה רחמנא
כדכתיב את כתיבתי לא"ש :

ולא לעוסין : תימה היכי מיידי דרב
הטל לעמיה ה"א מסתמך רב
א"כ לא פ"י אמתיהן דלקמן דלכ"י
לא היינו ומכוח ועלשין ל"ן להאמינו
פ"י משנ"ה : ת"י

בני ז' ב"ג שנה ויום אחד - פ"י
בקונט' דמיידי שבה"ב ב'
שערות ואפ"ה ל"כין א"י ל"כ
שערות שברי שנים בלא שערות ל"ן
מועילין עד ל"ו שנה דהיינו רוב
שערות וסומים בלא שנים דהיינו
לפני י"ג שומא ניהו והט"ז קאמר
הכא גמרא דלמסח ועונשים א"י

נאמן פ"י - דלמסח היכא דלא התרו
בו ולמסחן היכא דהתרו בו וקשה
דל"כ כל הגשים הבאות לפני
לחזן הי"ך יתלו א"כ ש"ש לה"כ
סומים כיון שא"ן א"י יודעים שערות
לא מהי דמא הי"כ קטן וא"ש כתיב
בפרשה דמשמע ולא קטן וכל
האגשים הבאים על העריות הי"ך
הן גרמים והט"ז ש"ש לה"כ שערות
מ"מ ל"ן א"י יודעים שערות וא"ש
הם קטנים וא"ר"י ד"י א"כ

רבינו
תוס' ר"י הוקן
כ"י אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

כ"ש אמר אין ואמאי
נפק מת האב : א"ל
ע"מ ששחוק - פ"י
דרישא דתי על מת
דרישא על מת ששחוק
כ"ש משמע וא"ש
א"ש ע"מ ששחוק
ור"ה דאב ששחוק
בשעת שמיעה לא ר"ה
שמוה בשעת שמיעה
והא שחוק ל"ה והיינו
ששחוקתו ותי מתי
דמקדשת מלמדן ולא
א"כ מוקמין ומלמדן
ש"מ דמיידי ששחוק
והיינו ושמע ושחוק
דריש לה מקדשת א"ל
היא מיהו שחוקתא

ע"מ ששחוק - כ"ש משמע ר"ה הכא ששחוק בשעת שמיעה
ר"ה שמיחה : וסא שחוק ל"ה : וחלו קדושין : **אלא ע"מ שלא ימחה**
אלא - הך סיפא דקדושת' מלמדן' לא מוקדשת כרישא כ"כ ע"מ ששחוק אלא
ב"ע ע"מ שלא ימחה - וכל כ"כ דמח' עקב ל"ה שרי לא קבע זמן למחאה,
דרישא ל"כ לא חוקדח בהכי דל"כ מתי

ר"ה הכא ויהא י"ז בידו למחאה לעולם
דל"כ כ"ל קדושין לעולם ועל כרחק
הכי קמי' על מנה ששחוק אבא'
שחוק הרי זו מקודשת, לא שחוק אלא
מיתה לאלמר אינה מקודשת וא"כ אמר
ע"מ שלא ימחה אבא' - מת האב עד
שלא מיתה הרי זו מקודשת אבל כל
ימי חייו אינם קדושין, מת הבן -

מלמדן וכו' : **ולא מוקמין כדרי**
פ"י - דלוקמי' דבזמור על מנה
שירלה אבא' דקדמי' וזו שנה זו לא
שנה זו ובזממנות לזון קדמי' פ"י
הא דרישא סבר לזון שחוקה הוא
וכיון ששחוק חלו קדושין מיד ונכלל
דרישא סבר לזון לא ימחה הוא
ואינם קדושין עד שמוח : **ופ"י** -

ע"מ שירלה ע"מ שלא ימחה - ובקצת
זמן למחאה הלכך **ר"ה** א"כ שבערו
שליש ולא מיתה הרי זו מקודשת
על ר"ה - בשמיעה חזק שלישי אינה
מקודשת, **פ"י** א"כ בחזק שלישי
מקודשת דלמר' תו מוח מתי, **פ"י**
בזון בחזק שלישי מלמדן את האב
ס' : **במתני'** שניהם מוקמין גט
להידיה לאחרים : **ג"כ** אמר רב -

הא דמן ז"א אחד ואמר לתי קדושה
נאמני' גט קאמר, דנאמן וסומין
עליה שכוף קדושה וגיטו גט : **ש"ס**